

Маркіз де Караба

П'єр-Жан Беранже

Гляньте: цей маркіз
Право нам скупе привіз.
На коні баскому,
Вчвал прискочив він додому
Та й у замок свій
Квапиться мерщій.
На безчестя наше,
Шабелькою маше:
Скинь шапки, гинь, юрба,-
Хай живе маркіз Караба!

Люду чесний, знай,
Я вщасливив цілий край.
Я — підпора трону,
Я монарсі дав корону
І тому, як він
На мій стан і чин
Та підійме руку,-
Матиме науку!
Скинь шапки, гинь, юрба,-
Хай живе маркіз Караба!

Чутка йде — немов
У млині мій дід молов.
Що за вражі пльотки!
Сам Піпін, Піпін Короткий
Був прапращур нам...
Першості не 'ддам
В родословнім дереві
Навіть королеві...
Скинь шапки, гинь, юрба,-
Хай живе маркіз Караба!

Я в палацах — свій!
Паросток молодший мій
На єпископаті
Сяде скоро в білій шаті.

Правда, старший син
Дурень, але й він
Без війни і рани
Три хрести дістане.
Скинь шапки, гинь, юрба,-
Хай живе маркіз Караба!

Що? Податки з нас
Сміють правити в цей час?
На дворянське право
Заміряється... держава?
Не заплатим, ні!
Замки в нас міцні,
І як прийде влада,
Привітаєм радо.
Скинь шапки, гинь, юрба,-
Хай живе маркіз Караба!

Чим тобі не рай?
Ти, панотче, гріш збирай,
А простацтво злісне
Знов тягни ярмо залізне.
Від дівчат твоїх
Ми ждемо утіх,-
Бо ж на "перші ночі"
Всі єсьмо охочі.
Скинь шапки, гинь, юрба,-
Хай живе маркіз Караба!

Та й настане лад!
По церквах — кадило й чад,
А сіпаки вірні
Б'ють і мучать села хирні.
Від своїх дідів
Владу я посів,
І її ж у спадок
Візьме мій нащадок.
Скинь шапки, гинь, юрба,-
Хай живе маркіз Караба!